

[Stavad]

rer deres arbejde gennem en promilleafgift, der er lagt på al fisk, der sælges gennem fiskeriauktionerne?»

Begrundelse

Det stillede spørgsmål skal ses i forhold til debatten om eksklusivaftaler. Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, indebærer den gældende ordning, at forudsætningen for, at en fisker kan udføre sit erhverv, er, at han betaler til fiskeriforeningen, uanset om vedkommende fisker ønsker medlemskab eller ej, altså en form for eksklusivaftale.

Må jeg over for ministeren understrege, at jeg anser det for naturligt, at alle fiskere bidrager solidarisk til de omkostninger, der er forbundet med fiskeriforeningernes virksomhed. Der er fra min side således ingen ønsker om, at der påtvinges fiskeriforeningerne ændringer til skade for fiskerierhvervet. Derimod er det formålet at vise, at et forbud mod eksklusivaftaler også vil ødelægge en god struktur inden for fiskeriområdet.

Besvarelse (22/7 81):

Fiskeriministeren (Hjortnæs):

Det kan bekræftes, at de fleste fiskeriforeninger finansierer deres aktiviteter over en promilleafgift pålagt fisk, der landes. Visse mindre fiskeriforeninger opkræver i stedet for promilleafgifter et fast kontingent af medlemmerne.

I det omfang, promilleafgifter opkræves i forbindelse med auktionssalg, sker opkrævningen alene for de fiskere, der er medlemmer af de pågældende fiskeriforeninger, og opkrævningen sker på grundlag af en aftale mellem auktionerne og foreningerne.

Der er imidlertid så store fordele forbundet med at være medlem af en fiskeriforening, at det må antages, at medlemskab er en væsentlig forudsætning for, at en fisker kan udøve sit erhverv. I praksis ligger organisationsprocenten således nær ved 100.

Spm. nr. 1188

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (3/7 81) af:

Keld Andersen (KF):

»Af hvilken grund udeblev ministeren fra Europarådets sportskonference, som i år fandt sted i Spanien?«

Begrundelse

Europarådet arrangerer hvert tredje år en sportsministerkonference, hvor forskellige idrætsaktuelle problemer drøftes. På den sidst afholdte konference var bl.a. på dagsordenen en debat om en idrætsundersøgelse foretaget i otte vesteuropæiske lande. Således var et af bidragene fra Danmark, nemlig den såkaldte Ringstedundersøgelse. Endvidere drøftede man et oplæg om aktuel idrætspolitik fra den norske minister for dette område, ligesom den græske sportsminister fremsatte interessante bemærkninger omkring den fremtidige afholdelse af De Olympiske Lege.

Jeg finder det meget beklageligt, at den danske kulturminister med sporten som ressort ikke finder anledning til at deltage i en sådan konference, der dog kun afholdes hvert tredje år. I stedet mødte en repræsentant for kulturministeriet, men man kan unægtelig sætte spørgsmålstegn ved betydningen af Europarådets ministerkonference, når den ansvarlige minister – der jo ellers ikke er tilbageholdende med at rejse – ikke ønsker at deltage. Dermed påtager man sig et stort ansvar for, at en konference med stor betydning for idræt bliver en ren embedsmandskonference.

Besvarelse (13/7 81):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hr. Keld Andersens spørgsmål vidner om ringe indsigt i praksis vedrørende repræsentation ved Europarådets såkaldte »sportsministerkonferencer«.

Ved konferencen på Mallorca i april d.å., hvor hr. Keld Andersen finder det beklageligt, at jeg ikke deltog personligt, var – ud af de 24 medlemslande – kun ca. en tredjedel repræsenteret af et regeringsmedlem.

Blandt EF-landene var ud over Luxembourg kun Vesttyskland repræsenteret på regeringsniveau, hvilket hænger sammen med, at Vesttyskland havde fået tildelt ansvaret for et af de fire temaer, der blev behandlet på konferencen.